

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6CdoR/15/2024
Identifikačné číslo spisu:	6120352073
Dátum vydania rozhodnutia:	30.04.2025
Meno a priezvisko:	JUDr. Terézia Mecelová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2025:6120352073.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci starostlivosti súdu o maloletého J. J., narodeného XX. U. XXXX, bytom u matky, zastúpeného Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Banská Bystrica ako opatrovníkom, matky N.. T.. B. X., narodenej XX. T. XXXX, X. X., V. XXXXX/XXX, zastúpenej splnomocnenkyňami ŠKODA LEGAL s.r.o., Bratislava - mestská časť Ružinov, Jarabinková 17563/2C, IČO: 47 244 259, Brázdil & Brázdilová advokátska kancelária s.r.o., Zvolen, Trhová 992/1, IČO: 50 492 934 a Kanisová & Kanis Advokátska kancelária s. r. o., Bratislava - mestská časť Nové Mesto, Ďumbierska 3F, IČO: 36 836 460, otca T. J., narodeného X. Y. XXXX, X., L. XXXX/XX, zastúpeného advokátkou JUDr. Zuzanou Falisovou, Banská Bystrica, Horná 2, o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností, vedenej na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 32P/168/2020, o dovolaní matky proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 26. júna 2024 sp. zn. 14CoP/53/2024, takto

rozhodol:

Rozsudok Krajského súdu v Žiline z 26. júna 2024 sp. zn. 14CoP/53/2024 v potvrdzujúcom výroku týkajúcom sa úpravy styku počas prázdnin (potvrdzujúcom výrok V. bod 2/ až 5/ rozsudku súdu prvej inštancie) a vo výroku o trovách konania z r u š u j e a vec mu v rozsahu zrušenia v r a c i a na ďalšie konanie.

Vo zvyšku dovolanie o d m i e t a.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Banská Bystrica (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom zo 7. septembra 2023 č. k. 32P/168/2020-2000 upraval rodičovské práva a povinnosti k maloletému J. J.Ď. (ďalej aj len „J.“ alebo „maloletý“) tak, že I. návrh otca na zverenie maloletého do striedavej osobnej starostlivosti alebo jeho výlučnej osobnej starostlivosti zamietol, II. podanie otca o nezhode pri zdravotnej starostlivosti o maloletého odmietol, III. maloletého zveril do osobnej starostlivosti matky s tým, že obaja rodičia sú oprávnení maloletého zastupovať a spravovať jeho majetok v bežných veciach samostatne, IV. otcovi uložil povinnosť prispievať na výživu maloletého výživným vo výške 220 eur mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky, počnúc 1. septembrom 2023, V. upraval styk otca s maloletým 1/ každý párny týždeň v roku od stredy 16.00 hod. do nedele 18.00 hod., 2/ každý rok počas letných prázdnin od 15. júla od 18.00 hod. do 1. augusta do 18.00 hod. a od 15. augusta od 18.00 hod. do 31.

augusta do 18.00 hod., 3/ počas vianočných prázdnin každý nepárny rok od 22. decembra od 18.00 hod. do 25. decembra do 18.00 hod. a od 1. januára od 18.00 hod. do 6. januára do 18.00 hod. a každý párny rok od 25. decembra od 18.00 hod. do 1. januára do 18.00 hod., 4/ počas veľkonočných prázdnin každý nepárny rok od Veľkonočného štvrtka od 18.00 hod. do utorka do 18.00 hod., 5/ počas jarých prázdnin každý párny rok od soboty, ktorou začínajú jaré prázdniny Banskobystrického kraja od 9.00 hod. do nedele, ktorou jaré prázdniny končia do 18.00 hod., VI. otec je oprávnený maloletého od matky v stanovené dni a hodiny prevziať pred vchodom do jej obytného domu a povinný maloletého v stanovené dni a hodiny matke pred vchodom do jej obytného domu odovzdať, VII. matka je povinná maloletého na styk s otcom pripraviť a styk otcovi s maloletým umožniť, VIII. matka je povinná informovať otca osobne vždy pri odovzdávaní maloletého do jeho starostlivosti o zdravotnom stave maloletého, jeho výsledkoch, aktivitách a priebežne počas starostlivosti o maloletého mu poskytovať písomné správy prostredníctvom emailu týkajúce sa aktuálnych, mimoriadnych vecí maloletého, IX. otec je povinný informovať matku písomne vždy pri odovzdávaní maloletého do jej starostlivosti o zdravotnom stave maloletého, jeho výsledkoch, aktivitách a priebežne počas starostlivosti o maloletého jej podávať písomné správy prostredníctvom emailu o aktuálnych, mimoriadnych veciach týkajúcich sa maloletého, X. návrh matky vo zvyšku zamietol, XI. a XII. priznal znalkyni znalečné v sume 1 024,28 eur a upravil účtáren na jeho vyplatenie, XIII. priznal štátu náhradu trov konania vo výške 1 024,28 eur, XIV. a XV. uložil otcovi a matke povinnosť zaplatiť štátu náhradu trov konania, každému v sume 512,14 eur a XVI. rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. Právne svoje rozhodnutie zdôvodnil ustanoveniami § 24 ods. 3, 5 a 6, § 25 ods. 1, § 36 ods. 1, § 62 a § 75 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o rodine“). Vecne k úprave styku otca s maloletým (pozn.: dovolaním napadnutá časť) dôvodil, že podľa znaleckého posudku má J. vytvorený vzťah k otcovi, neodmieta ho a otec mu vytvára zážitky. V doterajšej realizácii styku otca s maloletým neboli sociálnym šetrením zistené nedostatky v starostlivosti o maloletého. Podľa znaleckého posudku sa potrebuje maloletý zastabilizovať. Od septembra 2022 sa styk otca s maloletým realizuje každý párny týždeň od stredy do nedele, maloletý je na takýto rozsah styku s otcom zvyknutý a nie je žiadny dôvod túto úpravu styku meniť. Rovnako nebol z vykonaného dokazovania preukázaný žiadny dôvod, pre ktorý by otec nemohol tráviť s maloletým rovnocenne čas počas prázdnin. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 52 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilného mimosporového poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „CMP“) tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Krajský súd v Žiline (ďalej tiež len „odvolací súd“ a spolu so súdom prvej inštancie tiež len „nižšie súdy“) na odvolanie oboch rodičov rozsudkom z 26. júna 2024 sp. zn. 14CoP/53/2024 podľa § 388 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“) zmenil rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku V. bod 1/ tak, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletým každý párny týždeň v roku od piatku 16.00 hod. do nedele 18.00 hod.; rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch I., III., IV., V. bod 2/ až 5/, VI., X. a XVI. potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP a žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Vo vzťahu k úprave styku počas prázdnin odvolací súd uviedol, že matka síce žiadala zúžiť rozsah styku otca s maloletým počas letných prázdnin, vianočných sviatkov, veľkonočných sviatkov a neupravovať styk počas jarých prázdnin, avšak jej argumentácia bola len stručná a všeobecná, odvolávajúca sa na diagnostikované problémy maloletého, ktoré vylučujú realizáciu styku v určenom rozsahu, pretože by to zhoršilo jeho zdravotný stav. Oboznámiac sa so skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie (najmä so všetkými listinnými dôkazmi) dodal, že vykonaným dokazovaním neboli zistené žiadne nedostatky v starostlivosti otca o maloletého. Matka sama v podanom odvolaní navrhla úpravu styku otca s maloletým v rozsahu troch dní počas vianočných prázdnin a počas letných prázdnin v rozsahu šiestich dní v mesiaci júl a šiestich dní v mesiaci august, čím potvrdila, že otec je spôsobilý postarať sa o maloletého aj počas dlhšieho časového obdobia výrazne presahujúceho rámec bežného styku upraveného mimo obdobia prázdnin. Zdôraznil, že je potrebné zabezpečiť styk otca s maloletým v potrebnom rozsahu, aby sa vzťah otca s maloletým upevňoval, udržiaval a budoval. Za situácie, kedy bol odvolacím súdom zúžený rozsah styku otca počas každého druhého kalendárneho týždňa zo štyroch dní na dva dni, sa práve za týmto účelom javí ako potrebné ponechať širší rozsah styku otca s maloletým počas obdobia, kedy maloletý nebude v rozsahu styku limitovaný návštevou predškolského zariadenia (a

v budúcnosti školského zariadenia). Takto nastavený rozsah styku zabezpečí stabilizáciu výchovného prostredia u otca a javí sa ako potrebný aj v kontexte budovania vzťahu maloletého s jeho sestrou (ktorá sa narodila otcovi). Zúženie rozsahu styku navrhované matkou v období prázdnin, veľkonočných a vianočných sviatkov je neprimerané. Vo vzťahu k vianočným sviatkom matka úplne vylučovala možnosť maloletého stráviť akékoľvek vianočné sviatky s jeho otcom, keď navrhovala úpravu styku až po vianočných sviatkoch od 28. do 31. decembra. Rovnako nebola vhodná matkou navrhovaná úprava styku počas veľkonočných sviatkov každý nepárny rok od veľkonočného piatku do veľkonočnej nedele a párny rok od veľkonočnej nedele do veľkonočného pondelka. Takáto úprava je neprimerane zaťažujúca tak maloletého ako aj jeho rodičov; ako vhodnejšia sa javí úprava určená súdom prvej inštancie tak, že veľkonočné prázdniny bude počas nepárneho roka maloletý tráviť u otca. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 52 CMP spojený s § 396 ods. 1 CSP.

3. Proti potvrdzujúcemu výroku rozsudku odvolacieho súdu podala matka (ďalej aj len „dovolatelka“) dovolanie. Dovolanie odôvodnila ustanovením § 420 písm. f) CSP (súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces). Navrhla, aby dovolací súd zmenil napadnutý rozsudok odvolacieho súdu v spojení s výrokom V. bod 2/ až 4/ rozsudku súdu prvej inštancie tak, že upraví styk otca s maloletým počas letných prázdnin, veľkonočných sviatkov a vianočných prázdnin v rozsahu navrhovanom matkou. Namietala, že rozhodnutie odvolacieho súdu je arbitrárne z dôvodu nesprávne zisteného skutkového stavu a nesprávneho právneho posúdenia. K úprave styku otca s maloletým počas prázdnin a sviatkov uviedla, že odvolací súd nevenoval patričnú pozornosť ňou predloženým dôkazom, nereflektoval na aktuálne lekárske správy, ale prioritne vychádzal zo znaleckého posudku starého dva roky. Maloletý bol v útlom veku nútený prispôbovať sa neustále sa meniacim podmienkam na strane otca, čo je pre dieťa s diagnostikovaným ochorením z autistického spektra neakceptovateľné. Poukázala aj na ďalšie ochorenia, ktorými trpí maloletý (infekty dýchacích ciest, zápal uší, diagnózy v oblasti pedopsychiatrie a pedopsychológie, porucha autistického spektra, neorganická enuréza, sociálne úzkostná porucha a somatizovaná porucha), a ktoré otec nerešpektuje a zľahčuje. Od nadobudnutia právoplatnosti napadnutého rozsudku sa letný augustový styk uskutočnil jeden raz. Otec maloletého odovzdal 31. augusta (v sobotu), ten bol vystrašený, apatický, sťažoval sa, že sa mu nikto nevenoval, že čas trávili len doma a že v noci plakal. Pokiaľ sa otec bude maloletému plnohodnotne venovať počas kratšieho styku, je možné predpokladať, že sa situácia zmení. Odvolací súd sa nevenoval zdravotnému stavu maloletého, na ktorý matka poukazovala, ani ňou opísanému priebehu styku otca s maloletým realizovanom po vyhlásení rozsudku súdu prvej inštancie; nie je pritom pravdivé tvrdenie, že matka argumentovala len stručne, nakoľko z odvolania je zjavné, že okrem lekárskeho stavu, ktoré už boli súčasťou rozsiahleho spisu, predložila aj nové lekárske správy, ktoré mal odvolací súd k dispozícii.

4. Otec vo vyjadrení k dovolaniu nesúhlasil s argumentáciou dovolateľky, popieral jej skutkové tvrdenia, dovolaním napadnutý výrok rozsudku odvolacieho súdu považoval za správny a navrhol dovolanie matky zamietnuť.

5. Opatrovník dovolací návrh nepodal.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej tiež „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala účastníčka konania v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) za splnenia tiež podmienok jeho zastúpenia a spísania jeho dovolania v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443, časť vety pred bodkočiarkou CSP) dospel k záveru, že dovolanie matky je prípustné a dôvodné.

7. Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok. Mimoriadnej povahe dovolania zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu-ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP

8. Matka vyvodzovala prípustnosť svojho dovolania z ustanovenia § 420 písm. f) CSP (arbitrárnosť rozhodnutia, nesprávne zistený skutočný stav a nesprávne právne posúdenie veci).

9. Podľa § 420 písm. f) CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

10. Z hľadiska prípustnosti dovolania podľa § 420 písm. f) CSP nie je významný subjektívny názor dovolateľa tvrdiaceho, že sa súd dopustil vady zmätočnosti v zmysle tohto ustanovenia; rozhodujúce je výlučne zistenie (záver) odvolacieho súdu, že k tejto procesnej vade skutočne došlo (1Cdo/42/2017, 2Cdo/20/2017, 3Cdo/41/2017, 4Cdo/131/2017, 7Cdo/113/2017 a 8Cdo/73/2017). Dovolací súd preto posudzoval opodstatnenosť argumentácie matky, že v konaní pred odvolacím súdom došlo k ňou tvrdenej vade zmätočnosti.

11. Pojemným znakom vady zmätočnosti uvedenej v ustanovení § 420 písm. f) CSP je, že k nej došlo nesprávnym „procesným“ postupom súdu, ktorý znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Pojem „procesný postup“ bol vysvetlený už vo viacerých rozhodnutiach najvyššieho súdu tak, že sa ním rozumie faktická, vydaniu konečného rozhodnutia predchádzajúca činnosť alebo nečinnosť súdu, teda sama procedúra prejednávania veci (to, ako súd viedol konanie), znemožňujúca strane sporu (skôr a dnes ešte v mimosporových konaniach stále účastníkovi konania) realizáciu jej procesných oprávnení a mieriaca možnosti jej aktívnej účasti na konaní (tu por. R 129/1999 a 1Cdo/202/2017, 2Cdo/162/2017, 3Cdo/22/2018, 4Cdo/87/2017, 5Cdo/112/2018, 7Cdo/202/2017 a 8Cdo/85/2018). Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky.

12. Pre úplnosť vzhľadom na argumentáciu dovolateľky sa uvádza, že nesprávne právne posúdenie veci nezakladá procesnú vadu zmätočnosti (R 24/2017).

13. Jedným z aspektov práva na spravodlivý proces, ktorý je chránený v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (príloha oznámenia FMZV ČSFR č. 209/1992 Zb., ďalej len „Dohovor“), je okrem práva domáhať sa svojho práva na nezávislom a nestrannom súde (prístup k súdu) aj právo na určitú kvalitu súdneho konania, ktorej súčasťou je aj právo účastníka na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia. Právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia síce neznamená, že súd musí dať podrobnú odpoveď na každý argument účastníka konania, avšak z odôvodnenia rozhodnutia musia byť zrejme všetky pre rozhodnutie podstatné skutočnosti objasňujúce skutkový a právny základ rozhodnutia.

14. Včlenením formulácie o práve na spravodlivý súdny proces do textu zákona [§ 420 písm. f) CSP] sa požiadavky na odôvodnenie rozhodnutia neliberalizovali, ale naopak, sprísnilo (IV. ÚS 314/2020, ZNaU 69/2020).

15. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (§ 387 ods. 2 CSP); odvolací súd sa však v odôvodnení musí zaoberať podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie, ak sa s nimi nevysporiadal v odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie a rovnako sa odvolací súd musí vysporiadať s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní (§ 387 ods. 3 CSP).

16. V danej veci odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie, pričom okrem iného konštatoval

vo vzťahu k dovolaním napadnutej časti ohľadom úpravy styku otca s dieťaťom počas prázdnin, že matka síce žiadala zúžiť rozsah styku otca s maloletým počas letných prázdnin, vianočných sviatkov, veľkonočných sviatkov a neupravovať styk počas jarných prázdnin, avšak jej argumentácia bola len stručná a všeobecná, odvolávajúca sa na diagnostikované problémy maloletého, ktoré vylučujú realizáciu styku v určenom rozsahu, pretože by to zhoršilo jeho zdravotný stav. Oboznámiac sa so skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie (najmä so všetkými listinnými dôkazmi) uviedol, že vykonaným dokazovaním neboli zistené žiadne nedostatky v starostlivosti otca o maloletého. Matka sama v podanom odvolaní navrhla úpravu styku otca s maloletým v rozsahu troch dní počas vianočných prázdnin a počas letných prázdnin v rozsahu šiestich dní v mesiaci júl a šiestich dní v mesiaci august, čím potvrdila, že otec je spôsobilý postarať sa o maloletého aj počas dlhšieho časového obdobia výrazne presahujúceho rámec bežného styku upraveného mimo obdobia prázdnin. Zdôraznil, že je potrebné zabezpečiť styk otca s maloletým v potrebnom rozsahu, aby sa vzťah otca s maloletým upevňoval, udržiaval a budoval. Za situácie, kedy bol odvolacím súdom zúžený rozsah styku otca počas každého druhého kalendárneho týždňa zo štyroch dní na dva dni, sa práve za týmto účelom javí ako potrebné ponechať širší rozsah styku otca s maloletým počas obdobia, kedy maloletý nebude v rozsahu styku limitovaný návštevou predškolského zariadenia (a v budúcnosti školského zariadenia). Takto nastavený rozsah styku zabezpečí stabilizáciu výchovného prostredia u otca a javí sa ako potrebný aj v kontexte budovania vzťahu maloletého s jeho sestrou, ktorá sa narodila otcovi. Zúženie rozsahu styku navrhované matkou v období prázdnin, veľkonočných a vianočných sviatkov je neprimerané. Vo vzťahu k vianočným sviatkom matka úplne vylučovala možnosť maloletého stráviť akékoľvek vianočné sviatky s jeho otcom, keď navrhovala úpravu styku až po vianočných sviatkoch od 28. do 31. decembra. Rovnako nebola vhodná matkou navrhovaná úprava styku počas veľkonočných sviatkov každý nepárny rok od veľkonočného piatku do veľkonočnej nedele a párny rok od veľkonočnej nedele do veľkonočného pondelka. Takáto úprava je neprimerane zaťažujúca tak maloletého ako aj jeho rodičov; ako vhodnejšia sa javí úprava určená súdom prvej inštancie tak, že veľkonočné prázdniny bude počas nepárneho roka maloletý tráviť u otca.

17. Je potrebné však uviesť, že matka ako odvolateľka k odvolaniu pripojila listiny na podporu jej argumentácie, pričom nešlo len o listiny (dôkazy), ktoré boli matkou použité v rámci konania pred súdom prvej inštancie (niektoré potvrdenia boli totiž datované po rozhodnutí súdu prvej inštancie) a je zrejmé, že odvolací súd na ne žiadnym spôsobom nereagoval. Bolo potrebné buď uviesť, že tieto dôkazy odvolací súd nevykoná a prečo ich nevykoná alebo bolo potrebné nariadiť pojednávanie a dokazovanie doplniť. Z rozhodnutia nie je zrejmé, aké stanovisko k týmto ďalším listinám (ktoré nemožno považovať za nevýznamné) odvolací súd zaujal.

18. Pretože odvolací súd v prejednávanej veci nezaujal k vyššie uvedenému žiadne stanovisko, je odôvodnenie jeho rozsudku nezrozumiteľné (v časti týkajúcej sa úpravy styku počas prázdnin), a vylučuje to akýkoľvek iný záver dovolacieho súdu než ten, že v tomto prípade došlo k zaťaženiu konania pred odvolacím súdom tvrdenou zmätočnosťou vadou podľa § 420 písm. f) CSP a dovolanie musí byť z tohto dôvodu nielen prípustné, ale tiež dôvodné.

19. Dovolacím súdom konštatovaná procesná vada zmätočnosti (v časti týkajúcej sa úpravy styku počas prázdnin) uvedená v ustanovení § 420 písm. f) CSP zakladá prípustnosť dovolania; zároveň je však tiež dôvodom, so zreteľom na ktorý musí dovolací súd napadnuté rozhodnutie bez ďalšieho zrušiť. Rozhodovacia prax najvyššieho súdu sa pritom do 30. júna 2016 ustálila na tom, že ak v konaní došlo k procesnej vade zmätočnosti znemožňujúcej strane realizáciu jej procesných oprávnení, dovolací súd napadnuté rozhodnutie zruší bez toho, aby sa zaoberal správnosťou právnych záverov, na ktorých spočíva zrušované rozhodnutie súdu (1Cdo/44/2015, 2Cdo/111/2014, 3Cdo/4/2012, 4Cdo/263/2013, 5Cdo/241/2013, 6Cdo/591/2015, 7Cdo/212/2014 a 8Cdo/137/2015) a na tom zotrváva rozhodovacia prax najvyššieho súdu aj po nadobudnutí účinnosti predpisov tvoriacich súčasť rekodifikácie slovenského civilného procesu (2Cdo/5/2018, 3Cdo/146/2018 a 8Cdo/70/2017).

20. Ak je dovolanie dôvodné, dovolací súd napadnuté rozhodnutie zruší (§ 449 ods. 1 CSP). Ak dovolací súd zruší napadnuté rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec odvolaciemu súdu alebo súdu prvej

inštancie na ďalšie konanie, zastaviť konanie, prípadne postúpiť vec orgánu, do ktorého právomoci patrí (§ 450 CSP). Najvyšší súd v súlade s týmito ustanoveniami zrušil napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu (v časti týkajúcej sa úpravy styku počas prázdnin), keď nápravu možno dosiahnuť iba zrušením rozhodnutia odvolacieho súdu (§ 449 ods. 1 a 2 v spojení s § 450 CSP) a vychádzajúc z toho, že tým, komu bolo namieste pričítať dovolaním vytýkanú vadu zmätočnosti, bol odvolací súd.

21. Pokiaľ ide o zvyšnú v podstate len „formálne“ napadnutú časť rozhodnutia odvolacieho súdu, tu treba uviesť, že matka neuviedla žiadnu dovoláciu argumentáciu vo vzťahu k tejto časti, preto vo zvyšku najvyšší súd dovolanie matky podľa ustanovenia § 447 písm. f) CSP (pre nevymedzenie dovolacích dôvodov v zmysle CSP) odmietol.

22. Ak dovolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec odvolaciemu súdu alebo súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne tento súd o trovách pôvodného konania a o trovách dovolacieho konania (§ 453 ods. 3 CSP). Ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie a odvolací súd sú viazaní právnym názorom dovolacieho súdu (§ 455 CSP).

23. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.